

Arrest

**nr. 334 963 van 27 oktober 2025
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 8 september 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 september 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker S. N. (...) en diens echtgenote en thans verzoekster G. V. (...), die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 11 april 2022 en verzoeken dezelfde dag een eerste keer om internationale bescherming. Op 24 juni 2022 neemt de gemachtigde voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Verzoekers gaan niet in beroep tegen deze beslissingen.

1.2. Verzoekers verlaten België in de zomer van 2022 en keren terug naar hun land van nationaliteit. Zij komen volgens hun verklaringen België terug binnen op 30 januari 2023 en dienen de volgende dag beiden een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 5 april 2023 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beide verzoeken ontvankelijk. Op 13 juni 2023 beslist de commissaris-generaal, zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 296 704 van 8 november 2023 beslist de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzoekers niet te erkennen als vluchteling en hen de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

1.3. Zonder België te verlaten dienen verzoekers op 7 februari 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden op 26 maart 2024 niet-ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Het beroep dat verzoekers tegen deze beslissingen instellen, wordt op 1 april 2025 bij arrest met nummer 324 474 verworpen.

1.4. Verzoekers, die in december 2024 naar Nederland gingen en er een verzoek om internationale bescherming indienen, komen volgens hun verklaringen België terug binnen op 22 april 2025. Op 12 mei 2025 dienen zij een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 17 juni 2025 worden deze verzoeken niet-ontvankelijk verklaard door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris). Deze beslissingen, die op 20 juni 2025 aangetekend worden verzonden, betreffen de thans bestreden beslissingen.

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent geboren op X in Soroca, waar u eveneens woonde. Doorheen uw leven verbleef u eveneens in Kazachstan en Rusland, waar u werkte en handel dreef. U bent gehuwd met G., V. (...) (O.V. X, CGVS X), met wie u twee meerderjarige dochters hebt, genaamd S. A. (...) (O.V. X, CG X) en G. L. (...) (O.V. X, CGVS X). In Moldavië werkte u als fruitplukker.

Op 11/04/2022 dienden u en uw echtgenote V. (...) – samen met jullie oudste dochter L. (...) - een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaarde dat uw oudste dochter in 2020-2021 werd meegenomen door een jongen die met haar wilde trouwen. Zij wilde dit echter niet, wat leidde tot problemen. De moeder van de jongen kwam om het leven toen ze werd aangereden, maar u en uw familie kregen de schuld. Bijgevolg besloot u om het land te verlaten en u ging met uw echtgenote en uw dochters A. (...) en L. (...) naar Frankrijk, waar jullie een aantal maanden verbleven en een verzoek om internationale bescherming indienden. U, uw echtgenote en uw jongste dochter A. (...) gingen vervolgens naar Duitsland, waar jullie opnieuw een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie kregen in Duitsland het bevel om het grondgebied te verlaten en reisden door naar België.

Op 24/06/2022 werd het verzoek om internationale bescherming dat u en uw echtgenote in België indienden onontvankelijk verklaard door de DVZ omwille van de Dublin-regelgeving. Jullie gingen hiertegen niet in beroep en keerden in de zomer van 2022 terug naar Moldavië, terwijl uw oudste dochter in België bleef.

Eind 2022 verlieten u en uw echtgenote V. (...) (O.V. X, CGVS X) Moldavië opnieuw en jullie dienden op 31/01/2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Op 05/04/2023 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (GGVS) jullie verzoek onvankelijk.

U verklaarde dat jullie jongste dochter ongeveer een week na jullie terugkeer bijna werd ontvoerd aan een disco door de aanverwante familie van de jongen die eerder in 2021 uw oudste dochter had proberen ontvoeren en van wie de moeder was overleden. Uw dochter wist echter te ontsnappen en dook thuis onder. Hierdoor ontstond opnieuw een conflict tussen uw familie en die andere familie. Zij dreigden ermee uw jongste dochter te ontvoeren omwille van de gebeurtenissen in 2021. U probeerde zich te verzoenen en regelde een bijeenkomst. Daar werd u echter aangeraden om het land te verlaten en ze vertelden u dat het probleem zou opgelost zijn als u uw dochter zou uithuwelijken. Daarnaast verklaarde u dat de situatie met betrekking tot uw oudste dochter gekalmeerd was, omdat ze was gehuwd en een kind had. Tot slot verliet u eveneens het land omwille van de armoede, de slechte medische behandeling van uw echtgenote, de discriminatie van Roma - onder meer van uw jongste dochter op school – en omwille van de vrees voor een mogelijke oorlog.

Op 13/06/2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van u en uw echtgenote. Jullie gingen hiertegen in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde op 08/11/2023 de weigeringsbeslissing van het CGVS. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State.

Zonder naar jullie land van herkomst terug te keren, dienden u en uw echtgenote V. (...) (O.V. X, CGVS X) op 07/02/2024 een derde verzoek in. U verklaarde dat u geen nieuwe elementen hebt en dat u vreest gedood te worden door I. die met uw oudste dochter wilde trouwen. De moeder van I. kwam om het leven en zij beschuldigden u en uw familie hiervan. Hierdoor willen ze wraak nemen. U verklaarde dat u dit reeds had

verteld. Verder vernam u via de Roma-gemeenschap dat I. ermee dreigt om jullie te vermoorden en dat jullie in België min of meer beschermd zijn. Volgens u zouden jullie geen bescherming hebben in Moldavië. U verklaarde dat uw dochter in België werd ineengeslagen door I. en dat hij jullie wil vermoorden. Volgens u diende uw dochter ook reeds klacht in bij de politie in België. Tot slot verklaarde u dat u minstens tijdelijk hulp wil in België, zodat jullie tijd hebben om tot een overeenkomst te komen met I. en zijn familie.

Op 26/03/2024 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek in hoofde van u en uw echtgenote. Jullie gingen hiertegen in beroep, maar de RvV heeft jullie beroep verworpen op 01/04/2025. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State.

Jullie gingen naar Nederland in december 2024, vroegen er asiel aan, doch jullie werden teruggestuurd naar België. Jullie kwamen op 22/04/2025 opnieuw aan in België, waar u en uw echtgenote V. (...) (O.V. X, CGVS X) op 12/05/2025 een vierde verzoek indienden. U verklaarde dat u nog steeds problemen vreest met dezelfde mensen met wie u een conflict hebt. Ze hebben naar u gezocht in België en u vernam dat ze ondertussen teruggekeerd zijn naar Moldavië. U en uw vrouw worden ook nog steeds door deze mensen bedreigd en de Roma-rechtbank heeft beslist dat jullie drie of vier maanden moeten wegblijven uit Soroca. Uw dochter – om wie het conflict om draait – leeft ondergedoken in Berlijn. Ten slotte wenst u in België behandeld te worden omwille van uw medische problemen.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming legt u medische documenten (kopie) neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u bloed heeft overgegeven en daarom werd opgenomen in het ziekenhuis in België (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 13). U verduidelijkt echter op geen enkele wijze hoe en in welke mate uw gezondheidsproblemen u zouden kunnen hinderen in uw deelname aan de asielpprocedure. Verder blijkt uit het verslag van uw DVZ-interview dat alles goed verliep, dat u de vragen begreep en hier telkens passend op antwoordde. Ten slotte wordt in de huidige stand van de procedure geen verder gehoor noodzakelijk geacht, waardoor er zich geen passende steunmaatregelen opdringen in dit verband. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming aan dat het conflict waarover u tijdens uw vorige asielaanvragen vertelde nog altijd actueel is. U en uw vrouw worden nog steeds bedreigd en nadat de tegenpartij u in België kwam zoeken, zijn ze teruggekeerd naar Moldavië. Volgens de Roma-rechtbank moeten jullie nog drie of vier maanden wegblijven. Daarom vreest u bedreigd te worden bij terugkeer naar Moldavië. Uw dochter leeft ondertussen ondergedoken in Berlijn. U wenst ook behandeld te worden in België omwille van uw medische problemen (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17, 20 & 21).

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de Dienst Vreemdelingen (DVZ) het eerste verzoek van u en uw echtgenote V. (...) (O.V. X, CGVS X) onontvankelijk verklaarde omwille van de Dublin-regelgeving. Jullie gingen hiertegen niet in beroep. Daarnaast dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen de Staatlozen (CGVS) in het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Er werd geoordeeld dat de problemen betreffende jullie jongste dochter A. (...) (O.V. X, CG

X) ongeloofwaardig waren omwille van de tegenstrijdige, inconsistente en volatiele verklaringen die u en uw echtgenote aflegden. Daarnaast werd geoordeeld dat de door u aangehaalde socio-economische problemen geen verband hielden met de criteria van de conventie van Genève, noch konden ze in uw hoofde worden beschouwd als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Met betrekking tot de medische problemen van uw echtgenote en de door jullie aangehaalde discriminatie werd geoordeeld dat jullie er niet in slaagden om aannemelijk te maken dat er in jullie hoofde sprake was van een systematische schending van jullie fundamentele rechten. Tot slot werd geoordeeld dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden in de context van een mogelijke oorlog in Moldavië. Er werd geconcludeerd dat deze vrees louter hypothetisch was. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede verzoek en staat de beoordeling ervan vast. In het kader van jullie derde verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek. Ook hiertegen gingen jullie in beroep, maar de RvV heeft dit beroep verworpen. Jullie gingen niet in cassatieberoep bij de Raad van State. Ook met betrekking tot dit verzoek staat de beoordeling derhalve vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw verklaringen dat jullie nog steeds bedreigd worden door dezelfde mensen met wie jullie een conflict hebben in verband met uw dochter (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17), dient te worden opgemerkt dat u zich hiermee louter beperkt tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet en die ongeloofwaardig werden bevonden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet – de personen waarmee u een conflict hebt, kwamen u zoeken in België, ze zijn ondertussen teruggekeerd naar Moldavië en de Roma-rechtbank heeft beslist dat jullie nog drie of vier maanden moeten wegblijven uit Moldavië (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17) – moet worden beklemtoond dat uw tweede verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Ten slotte houden de door u ingeroepen medische problemen – u hebt bloed overgegeven, u werd hiervoor behandeld in België en u wenst verder behandeld te worden (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 13 & 21) – en uw medische documenten ter zake geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.6. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten, een Roma te zijn van etnische afkomst en een christen te zijn. U bent geboren op X in Soroca, waar u eveneens woonde. Doorheen uw leven verbleef u eveneens in Kazachstan en Rusland. U bent gehuwd met S. N. (...) (O.V. X, CGVS X) met wie u twee meerderjarige dochters hebt, genaamd S. A. (...) (O.V. X, CG X) en G. L. (...) (O.V. X, CGVS X). U had geen vast beroep, maar werkte soms als fruitplukker.

Op 11/04/2022 dienden u en uw echtgenoot N. (...) – samen met jullie oudste dochter L. (...) - een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaarde dat uw oudste dochter in 2020-2021 werd meegenomen door een jongen die met haar wilde trouwen. Zij wilde dit echter niet, wat leidde tot problemen. De moeder van de jongen kwam om het leven toen ze werd aangereden, maar u en uw familie kregen de schuld. Bijgevolg besloot u om het land te verlaten en u ging met uw echtgenoot en uw dochters A. (...) en L. (...) naar Frankrijk, waar jullie een aantal maanden verbleven en een verzoek om internationale bescherming indienden. U, uw echtgenoot en uw jongste dochter A. (...) gingen vervolgens naar Duitsland, waar jullie opnieuw een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie kregen in Duitsland het bevel om het grondgebied te verlaten en reisden door naar België. Op 24/06/2022 werd het verzoek om internationale bescherming dat u en uw echtgenoot in België indienden onontvankelijk verklaard door de DVZ omwille van de Dublin-regelgeving. Jullie gingen hiertegen niet in beroep en keerden in de zomer van 2022 terug naar Moldavië, terwijl uw oudste dochter in België bleef.

Eind 2022 verlieten u en uw echtgenoot N. (...) (O.V. X, CGVS X) Moldavië opnieuw en jullie dienden op 31/01/2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Op 05/04/2023 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (GGVS) jullie verzoek onontvankelijk.

U verklaarde dat jullie jongste dochter A. (...) ongeveer drie maanden na jullie terugkeer bijna werd ontvoerd aan een winkel door de aanverwante familie van de jongen die uw oudste dochter in 2021 had proberen ontvoeren en van wie de moeder om het leven was gekomen. Uw dochter wist echter te ontsnappen en dook thuis onder. Hierdoor ontstond opnieuw een conflict tussen uw familie en die andere familie. Zij dreigden ermee uw jongste dochter te ontvoeren omwille van de gebeurtenissen in 2021. Na ongeveer 1 à 2 weken besloot u om het land te verlaten. Tot slot verliet u eveneens het land omwille van de armoede, het feit dat het moeilijk is om medische hulp te verkrijgen, de discriminatie van Roma – onder meer van uw jongste dochter op school - en omwille van de vrees voor een mogelijke oorlog. Op 13/06/2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van u en uw echtgenote. Jullie gingen hiertegen in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde op 08/11/2023 de weigeringsbeslissing van het CGVS. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State.

Zonder naar jullie land van herkomst terug te keren, dienden u en uw echtgenoot N. (...) (O.V. X, CGVS X) op 07/02/2024 een derde verzoek in. U verklaarde dat u vreest voor uw dochter, omdat zij 2 à 3 maanden geleden in België werd gevolgd en geslagen door V. (...). U verklaarde dat hij haar in Moldavië ook al bedreigde en dat hij haar nu nog altijd wilt misbruiken en vermoorden. Uw dochter wilde niet samen zijn met hem en daardoor ontstond een familieconflict. Hierbij kwam zijn moeder om het leven toen ze werd aangereden. U diende een nieuw verzoek om internationale bescherming in, omdat u uw dochter niet alleen wilt achterlaten. Verder verklaarde u dat u de familie van V. (...) vreest, omdat jullie verantwoordelijk worden gehouden voor het overlijden van zijn moeder.

Op 26/03/2024 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek in hoofde van u en uw echtgenoot. Jullie gingen hiertegen in beroep, maar de RvV heeft jullie beroep verworpen op 01/04/2025. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State.

Jullie gingen naar Nederland in december 2024, vroegen er asiel aan, doch jullie werden teruggestuurd naar België. Jullie kwamen op 22/04/2025 opnieuw aan in België, waar u en uw echtgenoot N. (...) (O.V. X, CGVS X) op 12/05/2025 een vierde verzoek indienden. U verklaarde dat de mensen met wie jullie een conflict hebben, teruggekeerd zijn naar Moldavië en jullie nog drie of vier maanden moeten wegblijven daar.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u suikerziekte en last van hoge bloeddruk heeft (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 13). U verduidelijkte echter op geen enkele wijze hoe en in welke mate uw gezondheidsproblemen u zouden kunnen hinderen in uw deelname aan de asielprocedure. Verder blijkt uit het verslag van uw DVZ-interview dat alles goed verliep, dat u de vragen begreep en hier telkens passend op antwoordde. Ten slotte wordt in de huidige stand van de procedure geen verder gehoor noodzakelijk geacht, waardoor er zich geen passende steunmaatregelen opdringen in dit verband. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de Dienst Vreemdelingen (DVZ) het eerste verzoek van u en uw echtgenoot onontvankelijk verklaarde omwille van de Dublin-regelgeving. Jullie gingen hiertegen niet in beroep. Daarnaast dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen de Staatlozen (CGVS) in het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Er werd geoordeeld dat de problemen betreffende jullie jongste dochter A. (...) (O.V. X, CG X) ongeloofwaardig waren omwille van de tegenstrijdige, inconsistente en volatiële verklaringen die u en uw echtgenoot aflegden. Daarnaast werd geoordeeld dat de door jullie aangehaalde socio-economische problemen geen verband hielden met de criteria van de conventie van Genève, noch konden ze worden beschouwd als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Met betrekking tot uw medische problemen en de door u en uw echtgenoot aangehaalde discriminatie werd geoordeeld dat jullie er niet in slaagden om aannemelijk te maken dat er in jullie hoofde sprake was van een systematische schending van jullie fundamentele rechten. Tot slot werd geoordeeld dat uw echtgenoot er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat hij persoonlijk gemobiliseerd zou worden in de context van een mogelijke oorlog in Moldavië. Er werd geconcludeerd dat deze vrees louter hypothetisch was. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede verzoek en staat de beoordeling ervan vast. In het kader van jullie derde verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek. Ook hiertegen gingen jullie in beroep, maar de RvV heeft dit beroep verworpen. Jullie gingen niet in cassatieberoep bij de Raad van State. Ook met betrekking tot dit verzoek staat de beoordeling derhalve vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er dient vastgesteld te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk verbindt aan dat van uw echtgenoot N. (...) (O.V. X, CGVS X). Aangezien in het kader van het verzoek van uw man een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek is genomen, moet ten aanzien van u dezelfde beslissing worden genomen. De beslissing van uw echtgenoot N. (...) (O.V. X, CGVS X) werd als volgt gemotiveerd:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u bloed heeft overgegeven en daarom werd opgenomen in het ziekenhuis in België (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 13). U verduidelikte echter op geen enkele wijze hoe en in welke mate uw gezondheidsproblemen u zouden kunnen hinderen in uw deelname aan de asielprocedure. Verder blijkt uit het verslag van uw DVZ-interview dat alles goed verliep, dat u de vragen begreep en hier telkens passend op antwoordde. Ten slotte wordt in de huidige stand van de procedure geen verder gehoor noodzakelijk geacht, waardoor er zich geen passende steunmaatregelen opdringen in dit verband. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming aan dat het conflict waarover u tijdens uw vorige asielaanvragen vertelde nog altijd actueel is. U en uw vrouw worden nog steeds bedreigd en nadat de tegenpartij u in België kwam zoeken, zijn ze teruggekeerd naar Moldavië. Volgens de Roma-rechtbank moeten jullie nog drie of vier maanden wegblijven. Daarom vreest u bedreigd te worden bij terugkeer naar Moldavië. Uw dochter leeft ondertussen ondergedoken in Berlijn. U wenst ook behandeld te worden in België omwille van uw medische problemen (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17, 20 & 21).

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de Dienst Vreemdelingen (DVZ) het eerste verzoek van u en uw echtgenote V. (...) (O.V. X, CGVS X) onontvankelijk verklaarde omwille van de Dublin-regelgeving. Jullie gingen hiertegen niet in beroep. Daarnaast dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen de Staatlozen (CGVS) in het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Er werd geoordeeld dat de problemen betreffende jullie jongste dochter A. (...) (O.V. X, CG X) ongeloofwaardig waren omwille van de tegenstrijdige, inconsistente en volatiele verklaringen die u en uw echtgenote aflegden. Daarnaast werd geoordeeld dat de door u aangehaalde socio-economische problemen geen verband hielden met de criteria van de conventie van Genève, noch konden ze in uw hoofde worden beschouwd als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Met betrekking tot de medische problemen van uw echtgenote en de door jullie aangehaalde discriminatie werd geoordeeld dat jullie er niet in slaagden om aannemelijk te maken dat er in jullie hoofde sprake was van een systematische schending van jullie fundamentele rechten. Tot slot werd geoordeeld dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u persoonlijk gemobiliseerd zou worden in de context van een mogelijke oorlog in Moldavië. Er werd geconcludeerd dat deze vrees louter hypothetisch was. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede verzoek en staat de beoordeling ervan vast. In het kader van jullie derde verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek. Ook hiertegen gingen jullie in beroep, maar de RvV heeft dit beroep verworpen. Jullie gingen niet in cassatieberoep bij de Raad van

State. Ook met betrekking tot dit verzoek staat de beoordeling derhalve vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw verklaringen dat jullie nog steeds bedreigd worden door dezelfde mensen met wie jullie een conflict hebben in verband met uw dochter (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17), dient te worden opgemerkt dat u zich hiermee louter beperkt tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet en die ongeloofwaardig werden bevonden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet – de personen waarmee u een conflict hebt, kwamen u zoeken in België, ze zijn ondertussen teruggekeerd naar Moldavië en de Roma-rechtbank heeft beslist dat jullie nog drie of vier maanden moeten wegblijven uit Moldavië (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17) – moet worden beklemtoond dat uw tweede verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Ten slotte houden de door u ingeroepen medische problemen – u hebt bloed overgegeven, u werd hiervoor behandeld in België en u wenst verder behandeld te worden (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 13 & 21) – en uw medische documenten ter zake geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Daarnaast stelde u nog dat u geen plaats heeft in Moldavië om naar terug te keren (Verklaring VV, nr. 17). Zij erop gewezen dat dit louter een socio-economisch probleem is dat niet kan worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. U maakte ook niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel, beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Uit een lezing van het verzoekschrift kan met enige welwillendheid worden afgeleid dat verzoekers eveneens de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht.

In hun verzoekschrift gaan verzoekers in op de situatie van de Roma-gemeenschap in Moldavië. Zij verwijzen hierbij naar de COI Focus *“Moldavië. De Roma-minderheid”* van 4 maart 2022, de COI Focus *“Moldavië. Algemene situatie”* van 22 februari 2024, de COI Focus *“Moldavië. Algemene situatie”* van 6 januari 2025, een bericht op de website van Minority Rights Group, getiteld *“Roma in Moldova”* laatst geüpdatet in januari 2018, en een citaat uit *“Roma in the Republic of Moldova”* van augustus 2007. Verzoekers betogen dat de Moldavische overheid doelbewust onvoldoende bescherming biedt aan de Roma-minderheid in het land. Zij wijzen tevens op de medische problemen van verzoeker en voeren aan dat hen de toegang tot gezondheidszorg wordt bemoeilijkt. Dienaangaande stellen zij dat er onvoldoende plaats is, dat de financiële middelen ontoereikend zijn, dat zij een discriminerende houding ondervinden van de arts en het medisch personeel, dat de prijzen van medicijnen te hoog zijn, en dat er een gebrek aan kennis is van de medische voorzieningen.

Verzoekers vragen de Raad in hoofdorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Verzoekers brengen geen nieuwe stukken toe bij hun verzoekschrift.

3. Nota met opmerkingen

Op 14 juli 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, een nota met opmerkingen over. Hierin zet de verwerende partij uiteen dat de commissaris-generaal terecht heeft besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek van verzoekers. In haar repliek op het betoog zoals aangevoerd in het verzoekschrift verwijst de verwerende partij naar de COI Focus *“Moldavië. De Roma-minderheid”* van 4 maart 2022 en de COI Focus *“Moldavië. Algemene situatie”* van 22 februari 2024.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

4.3. De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Daar voormeld artikel de omzetting vormt van artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32)., kan hierbij nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie dat verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, ptn. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (*Ibid.*, pt. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (*Ibid.*, pt. 50). Het Hof van Justitie heeft hierbij verduidelijkt dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, pt. 37).

Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, die afbreuk kunnen doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt

evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, DOC 53 2555/001, 23-24).

4.4. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen een eerdere beslissing die reeds in beroep werd bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

5. Beoordeling van de nieuwe elementen

5.1. Op 24 juni 2022 werd het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekers afgesloten met een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Verzoekers dienden op 31 januari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Zij haalden aan vervolging te vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Moldavië. Zij verwezen in dit verband naar het gegeven dat hun oudste dochter in 2020-2021 (voordat zij een eerste keer naar België kwamen om hun verzoeken om internationale bescherming in te dienen) werd ontvoerd door I. V. (...), naar de poging tot ontvoering van hun jongste dochter (nadat ze naar Moldavië terugkeerden en voordat ze een tweede keer naar België kwamen om hun eerstvolgende verzoeken om internationale bescherming in te dienen), naar de armoede in Moldavië, naar de slechte medische behandeling van verzoekster, naar de discriminatie van Roma in Moldavië en naar hun vrees voor een mogelijke oorlog in Moldavië. Op 13 juni 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien (i) er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers' problemen met de familie V. (...), (ii) verzoekers niet aannemelijk hadden gemaakt dat zij in Moldavië, als etnische Roma, onderworpen zouden worden aan discriminatie die kan worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat niet kon blijken dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig waren om op te treden en bescherming te bieden, (iii) verzoekers' verwijzing naar de armoede in Moldavië geen verband hield met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch als ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, kon worden beschouwd, en (v) verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij persoonlijk gemobiliseerd zou worden in de context van een mogelijke oorlog in Moldavië. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad bevestigd bij arrest nummer 296 704 van 8 november 2023.

Op 7 februari 2024 dienden verzoekers een derde verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardden in hun initiële vluchtrelaas en legden dienaangaande bijkomende verklaringen af. Deze verzoeken werden op 26 maart 2024 niet-ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Het beroep dat verzoekers tegen deze beslissingen hadden ingesteld, werd op 1 april 2025 bij arrest met nummer 324 474 verworpen.

Op 12 mei 2025 dienen verzoekers huidig, vierde, verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers blijven in het kader van hun huidige verzoeken om internationale vooreerst vasthouden aan de problemen die zij reeds aanhaalden in het kader van hun vorige verzoeken. Zo verklaren verzoekers dat zij in Moldavië nog steeds bedreigd worden door de dezelfde personen die hun oudste dochter in 2020-2021 hadden meegenomen, en die eveneens verantwoordelijk zouden zijn voor de poging tot ontvoering van hun jongste dochter in 2022. Verzoeker verklaart voorts met medische problemen te kampen waarvoor hij verder in België wenst behandeld te worden. Verzoekster haalt nog aan dat zij in Moldavië geen plaats meer heeft waarnaar zij kan terugkeren.

Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker medische documenten neer. Verzoekster legt geen bijkomende documenten neer.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

5.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier is de Raad van oordeel dat verzoekers in het kader van onderhavig vierde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen hebben bijgebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

5.4. In de bestreden beslissingen wordt aangaande de door de verzoekers aangehaalde problemen met betrekking tot de personen met wie zij een conflict zouden hebben in Moldavië op goede gronden vastgesteld dat verzoekers' bijkomende verklaringen volledig in het verlengde liggen van een reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas:

“ Wat betreft uw verklaringen dat jullie nog steeds bedreigd worden door dezelfde mensen met wie jullie een conflict hebben in verband met uw dochter (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17), dient te worden opgemerkt dat u zich hiermee louter beperkt tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet en die ongeloofwaardig werden bevonden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet – de personen waarmee u een conflict hebt, kwamen u zoeken in België, ze zijn ondertussen teruggekeerd naar Moldavië en de Roma-rechtbank heeft beslist dat jullie nog drie of vier maanden moeten wegblijven uit Moldavië (Verklaring volgend verzoek, d.d. 02/06/2025, vraagnr. 17) – moet worden beklemtoond dat uw tweede verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.”

De Raad stelt vast dat verzoekers deze overweging van de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig is en steun vindt in de administratieve dossiers, volstrekt ongemoeid laat, zodat dit motief bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

5.5. Wat betreft de door verzoekers aangehaalde medische problemen wijst de adjunct-commissaris er voorts terecht op dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In zoverre verzoeker zich derhalve beroept op zijn medische situatie *an sich*, dient hij desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Minister voor Asiel en Migratie of diens gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

5.6. In zoverre in het verzoekschrift wordt voorgehouden dat verzoekers wens om medisch behandeld te worden bij terugkeer naar Moldavië problematisch zou kunnen zijn omwille van zijn etnie, alsook gesteld wordt dat de Moldavische overheid doelbewust onvoldoende bescherming biedt aan de Roma-minderheid in het land, dient de Raad er vooreerst op te wijzen dat daar waar verzoekers verwijzen naar de COI Focus “Moldavië -De Roma-minderheid” van 4 maart 2022, alsook naar een artikel op de website van Minority Rights Group, getiteld “Roma in Moldova” (laatst geüpdatet in januari 2018), deze informatie reeds werd aangehaald in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad tegen de beslissingen die genomen werden in het kader van hun tweede beschermingsverzoeken. In zijn arrest met nummer 296 704 van 8 november 2023 heeft de Raad evenwel reeds geoordeeld dat uit deze algemene landeninformatie niet zonder meer kan worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Deze informatie is dan ook niet van aard afbreuk te doen aan voormeld motief van de bestreden beslissingen en kan allesbehalve aangemerkt worden als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Daar waar verzoekers citeren uit “Roma in the Republic of Moldova” ziet de Raad niet in, en verzoekers lichten dit ook niet toe, hoe dit citaat afkomstig uit een bron daterend van augustus 2007 van aard is om de situatie in Moldavië anno 2025 te duiden.

5.7. Waar verzoekers verwijzen naar de COI Focus “Moldavië – Algemene situatie” van 22 februari 2024 en de geactualiseerde versie van dit rapport van 6 januari 2025, stelt de Raad vast dat hieruit weliswaar blijkt dat heel wat Roma zich in Moldavië - zoals elders in Europa - in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch dat deze situatie volgens de voorgelegde landenrapporten het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of tot de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, evenals wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en tegenover de overheid spelen eveneens een rol. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, blijkt echter niet dat er sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. Mogelijke gevallen van discriminatie van Roma binnen de Moldavische context blijken bovendien doorgaans niet zodanig ernstig te zijn wat betreft aard, intensiteit of draagwijdte dat zij kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging, behoudens in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Evenmin blijkt dat er in Moldavië sprake is van een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de Roma, noch van een beleid dat gericht is op discriminatie of vervolging van Roma. Integendeel, uit de beschikbare landeninformatie volgt dat de Moldavische autoriteiten, met de hulp en ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de voorbije jaren maatregelen hebben genomen om de inclusie en integratie van Roma in de Moldavische samenleving te bevorderen, onder meer via de uitvoering van opeenvolgende nationale programma's met bijbehorend actieplan gericht op de integratie van Roma, waarvan het meest recente het Programma ter ondersteuning van de Roma-bevolking 2022–2025 betreft. Hoewel verdere inspanningen noodzakelijk blijven om de integratie van Roma te bevorderen, hun levensomstandigheden te verbeteren en een kentering teweeg te brengen in de houding van de orde- en andere diensten, kan niet worden ontkend dat de Moldavische overheid de afgelopen jaren diverse stappen heeft ondernomen en vooruitgang heeft geboekt op het vlak van institutionele erkenning, bewustwording en sociale inclusie van de Roma-gemeenschap.

De Raad is van oordeel dat uit de bijgebrachte landeninformatie niet blijkt dat er in Moldavië een situatie voorhanden is die blijk geeft van een systematische vervolging van leden van de Roma-gemeenschap omwille van hun etnische origine. Derhalve kunnen verzoekers niet volstaan met een loutere verwijzing naar het feit dat zij Roma zijn om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekers evenwel in gebreke blijven.

Daar waar verzoekers aanvoeren dat zij in Moldavië gediscrimineerd worden omwille van hun etnische achtergrond als Roma waardoor het voor hen heel moeilijk is om toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, leest de Raad in de beschikbare landeninformatie dat de beperkte toegang van Roma tot gezondheidszorg weliswaar mede beïnvloed wordt door een discriminerende houding van medisch personeel, maar in hoofdzaak evenwel het gevolg is van het ontbreken van een ziekteverzekering, en bovendien ook verband houdt met andere factoren zoals de hoge kostprijs van geneesmiddelen en een gebrek aan kennis van de beschikbare medische voorzieningen. Aldus blijkt dat een eventuele gebrekkige toegang tot gezondheidszorg voortvloeit uit een samenloop van factoren en niet te herleiden valt tot discriminatie op grond van etniciteit.

Verder wijst de Raad erop dat verzoekers in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming hadden aangehaald dat een van de redenen waarom zij Moldavië hadden verlaten, de slechte medische behandeling van verzoekster in het ziekenhuis was. De commissaris-generaal stelde evenwel in zijn beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 13 juni 2023 het volgende vast: *“Bij de DVZ verklaarde u eveneens dat het voor jullie onbetaalbaar is om een ziekteverzekering aan te sluiten (DVZ “verklaring volgend verzoek”, punt 20, vraag 5). Uw echtgenote verklaarde bij de DVZ eveneens dat de ziekteverzekering en de medische behandelingen heel veel geld kosten (DVZ “verklaring volgende verzoek” V., punt 20, vraag 5). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat u weldegelijk kan rekenen op medische hulp, zo verklaarde u dat uw echtgenote tot tweemaal toe werd opgenomen in het ziekenhuis, dat jullie over een ziekteverzekering beschikken en dat de ambulance zou komen als u die nodig had (CGVS, p. 17). U verklaarde echter dat u hiervoor altijd veel geld moest betalen, hetgeen moeilijk is (CGVS, p. 16-17). Uit uw verklaringen blijkt echter dat iedereen dit geld moest betalen (CGVS, p. 17). Hoewel begrip kan opgebracht worden voor deze situatie, is er bijgevolg geen sprake van discriminatie en baseert u zich louter op economische motieven om de moeilijke medische hulpverlening voor uw echtgenote aan te klagen. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat uw echtgenote tijdens het persoonlijk onderhoud de moeilijke medische behandeling niet ter sprake bracht toen gevraagd werd naar wat zij vreest bij een terugkeer naar Moldavië.”* Verzoekers, die blijkens het arrest van de Raad met nummer 296 704 van 8 november 2023 deze overwegingen volledig onverlet lieten, kunnen dan ook thans bezwaarlijk ernstig voorhouden dat *“toegang tot de gezondheidszorg (...) hun (wordt) bemoeilijkt”* en dat *“(...) ze een discriminerende houding van de arts en het medisch personeel (ondervinden)”*. Dergelijke beschouwingen vallen immers niet te rijmen met hun eerder afgelegde verklaringen waaruit blijkt dat verzoekers wel degelijk toegang hadden tot medische zorgen, en waarbij werd

vastgesteld dat de moeilijkheden waarmee zij geconfronteerd werden hoofdzakelijk economisch van aard waren, en zij niet aannemelijk hadden gemaakt dat dat er sprake was van een doelgerichte discriminatie op grond van hun etnische afkomst.

Hierbij aansluitend merkt de Raad op dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekers maakten doorheen hun gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het vierde verzoek om internationale bescherming geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en zij brengen ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Verzoekers maken met hun algemene beschouwingen in het verzoekschrift en de loutere verwijzing naar algemene rapporten over de situatie van de Roma in hun land van herkomst geenszins aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Moldavië aan dergelijke behandeling onderworpen zullen worden.

Voor zover verzoekers voorhouden dat de Moldavische autoriteiten doelbewust onvoldoende bescherming bieden aan de Roma in het land kunnen zij evenmin worden bijgetreden. De beschikbare informatie maakt immers duidelijk dat er in geval van discriminatie of geweldsdaden wel een klacht kan worden ingediend bij de politie. Verder blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de *Community Mediators* binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de *Equality Council*. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de *Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor*. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. De Moldavische ngo *Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR)* voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Noch het algemeen betoog van verzoekers, noch de beschikbare landeninformatie is van aard om te doen besluiten dat de Moldavische autoriteiten doelbewust onvoldoende bescherming zouden bieden aan de Roma in het land. Het gegeven dat er nog ruimte is voor verbetering, betekent niet dat de Moldavische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om verzoekers, indien nodig, bescherming te bieden. De Raad stipt nog aan dat de bescherming die de nationale overheid biedt weliswaar doeltreffend moet zijn, doch niet absoluut dient te zijn en bescherming hoeft te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekers tot de Roma-gemeenschap behoort geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekers. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd.

5.8. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat verzoekers geen elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van het de materiële motiveringsplicht blijkt dan ook niet

Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen

ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun vierde verzoek om internationale bescherming.

5.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

K. ALLYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS